

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 264
din 10.06.2015

Dosar nr: 569/2014

Petiția nr: 6.383/24.09.2014

Petenți: A I, B M, B M, B L, B C F, C C, D C, F E, G M, I F, I I, M Ș, M A C, P V, P M, P D, R C, S M L, T C, T P, T A M, S Tța – funcționari publici în cadrul Consiliului Național al Magistraturii

Reclamați: Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice; Ministerul Finanțelor Publice și Agenția Națională a Funcționarilor Publici

Obiect: discriminare între funcționari publici

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul procedural al petenților

1.1. A I, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.2. B M, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.3. B M, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.4. B L, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.5. B C F, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.6. C C, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.7. D C, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.8. F E, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.9. G M, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.10. I F, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.11. I I, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.12. M Ș, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.13. M A C, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.14. P V, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.15. P M, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.16. P D, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.17. R C, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.18. S M L, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.19. T C, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.20. T P, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.21. T A M, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

1.22. S T, domiciliu procedural ales la sediul C.S.M., mun. București, Calea Plevnei nr. 141B, sector 6.

I. 2. Numele și sediul reclamatului:

1.2.1. Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, mun. București, str. Dem. I. Dobrescu nr. 2 – 4, sector 1.

1.2.2. Ministerul Finanțelor Publice, mun. București, str. Apolodor nr. 17, sector 5

1.2.3. Agenția Națională a Funcționarilor Publici, mun. București. Bd. Mircea Vodă nr. 44, bl. M17, tronson III, sector 3.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenții, funcționari publici în cadrul C.S.M., reclamă discriminarea existentă în cadrul aceleiași categorii profesionale prin renunțarea la treptele de salarizare prin Legea – cadru nr. 284/2010 și solicită constatarea existenței unei situații discriminatorii în cadrul întregului corp al funcționarilor publici, respectiv în cadrul C.S.M., precum și dispunerea înlăturării consecințelor faptelor discriminatorii. De asemenea, petenții solicită restabilirea echității salariale între funcționarii publici, prin revenirea la soluția reglementărilor anterioare care prevedeau stabilirea salarizării funcționarilor publici atât pe grade profesionale, cât și pe trepte de salarizare în cadrul fiecărui grad profesional, toate acestea urmând a fi concretizate într-o recomandare adresată reclamațiilor pentru întreprinderea de demersuri prin care legislația în cauză să fie armonizată cu principiul egalității (chiar și prin emiterea unui punct de vedere de specialitate din partea C.N.C.D.).

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicat (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 11.11.2014 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.), respectiv petenții prin adresa nr. 6.383/29.10.2014, iar reclamații prin adresa nr. 18.625/29.10.2014 (filele 24 – 26 din dosar).

3.3. Procedura de citare a fost complet și legal realizată.

3.4. Odată cu realizarea procedurii de citare, petenților li s-a invocat din oficiu excepția de necompetență materială cu privire la înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării, precum și față de capătul de cerere referitor la obligarea reclamațiilor de a întreprinde demersuri pentru a se reveni la reglementările anterioare cu privire la salarizarea funcționarilor publici.

3.5. Prin adresa nr. 696/03.02.2015 (fila 58 – 59 la dosar), s-au comunicat petenților punctele de vedere depuse la dosar de către primul și al treilea reclamat, precum și excepțiile invocate din oficiu în cadrul ședinței de audieri, pentru formularea de concluzii scrise, respectiv:

- excepția de necompetență materială invocată din oficiu prin citația emisă în data de 28.10.2014, cu nr. de înregistrare la C.N.C.D. 6.383/29.10.2014, cu privire la înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării, precum și cu privire la solicitarea de a obliga reclamații de a întreprinde demersuri pentru a reveni la reglementările anterioare, raportat la salarizarea funcționarilor publici.

- excepția de necompetență materială a C.N.C.D. invocată din oficiu în timpul ședinței de audieri din data de 11.11.2014 cu privire la prevederile legale, presupus discriminatorii, de modificare a Legii funcționarilor publici în ceea ce privește treptele de salarizare, conform Deciziei Curții Constituționale nr. 997/2008.
- excepția de necompetență materială a C.N.C.D. invocată din oficiu în timpul ședinței de audieri din data de 11.11.2014 față de interpretarea și aplicarea legii, aspect ce intră în sfera de competență a instanțelor de judecată.

De asemenea, s-a repus în discuție petenților, că în cadrul aceleiași ședințe de audieri s-a pus problema clarificării criteriului care ar sta la baza tratamentului diferențiat expus prin memoriu.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petenților

4.1.1. Petenții, prin memoriul înregistrat la C.N.C.D. cu **nr. 6.383/24.09.2014** (filele 1 – 3 din dosar), solicită constatarea existenței unei situații discriminatorii în cadrul întregului corp al funcționarilor publici și în cadrul C.S.M., precum și dispunerea înlăturării consecințelor faptelor discriminatorii, aplicarea principiului egalității de tratament reglementat de art. 6 alin. 3 din Codul Muncii, respectiv art. 1 alin. 2, lit. e, punctul (i) din O.G. nr. 137/2000, principiu conform căruia pentru muncă egală sau de valoare egală, este interzisă orice discriminare în acordarea salariului. În acest sens, petenții solicită restabilirea echității salariale între funcționarii publici, prin revenirea la soluția reglementărilor anterioare care prevedeau stabilirea salarizării funcționarilor publici atât pe grade profesionale, cât și pe trepte de salarizare în cadrul fiecărui grad profesional, toate acestea urmând a fi concretizate într-o recomandare adresată reclamaților pentru întreprinderea de demersuri prin care legislația în cauză să fie armonizată cu principiul egalității (Legea nr. 284/2010, Legea nr. 285/2010, Ordinul nr. 42/77/2011, O.U.G. nr. 84/2012, O.U.G. nr. 103/2013).

4.1.2. Petenții precizează că după susținerea concursurilor de promovare în grad profesional organizate începând cu anul 2009 și până la momentul formulării petiției, încadrarea s-a făcut la nivelul treptei 3 de salarizare în gradul profesional aferent. Până la data de 01.01.2011, funcționarii publici aveau posibilitatea de a promova în treapta superioară următoare dacă erau îndeplinite condițiile prevăzute de art. 63 și 67 din Legea nr. 188/1999, drepturile salariale fiind stabilite în raport cu funcția, gradul profesional deținut și treapta de salarizare.

4.1.3. La data de 01.01.2011, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 284/2010 și a Legii nr. 285/2010, respectiv a Ordinului comun nr. 77/2011 al ministrului M.M.F.P.S. și al ministrului Finanțelor Publice prin care au fost

aprobate normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010, la pct. III, lit. b) se stipulează: ”în anul 2011, în cazul funcționarilor publici nou-încadrați sau promovați, nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare este cel corespunzător treptei 3 de salarizare utilizate în anul 2010”.

4.1.4. Prin Decizia I.C.C.J. nr. 108/2013 însă, s-a constatat nelegalitatea pct. 3 lit. b) din Ordinul comun nr. 77/14.01.2011 în ceea ce privește sintagma *”în cazul funcționarilor publici nou-încadrați sau promovați, nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare este cel corespunzător treptei 3 de salarizare utilizate în anul 2010”*.

4.1.5. Petenții menționează că prin nota nr. 757, 766/2014 a Direcției Legislație, Documentare și Contencios din cadrul C.S.M., s-a constatat la nivelul acestei instituții existența unei discriminări indirecte, izvorâtă din lege, ce constă în crearea unui tratament diferențiat între funcționarii publici care la data intrării în vigoare a Legii cadru nr. 284/2010 aveau un nivel de salarizare aferent unei trepte inferioare și nu mai au posibilitatea, deși ar îndeplini aceleași condiții, să acceadă la nivel corespunzător treptei superioare din același grad. Astfel, în condițiile rămânerii în același grad profesional, primul grup are în continuare salarizarea aferentă treptei superioare avute la data de 01.01.2011, pe când cel de-al doilea grup nu are nici măcar vocația de a obține același nivel de salarizare.

4.1.6. Prin urmare, în ședința Plenului C.S.M. din data de 15.05.2014, s-a hotărât sesizarea Ministerului Justiției, cu propunerea de modificare a Legii cadru nr. 284/2010, în sensul revenirii la soluția reglementărilor anterioare care prevedeau stabilirea salarizării funcționarilor publici atât pe grade profesionale, cât și pe trepte de salarizare în cadrul fiecărui grad profesional. Răspunsul Ministerului Justiției cuprinde punctele de vedere formulate de către M.M.F.P.S. și al M.F.P. din care reiese faptul că Legea cadru nr. 284/2010 va elimina problemele de discriminare salarială la momentul aplicării acesteia în integralitatea sa, iar pentru fiecare grad / treaptă profesională, gradație va exista un singur nivel al salariului de bază, acesta stabilindu-se prin aplicarea coeficienților de ierarhizare proprii funcției.

4.1.7. Petenții consideră însă că, până la momentul în care aplicarea Legii cadru nr. 284/2010 se va face în integralitatea sa, salarizarea funcționarilor publici este discriminatorie. La nivelul C.S.M., din cei 39 de funcționari publici, un număr de 17 sunt încadrați la gradul profesional superior, treapta I. Prin urmare, petenții reclamă faptul că, deși îndeplinesc aceleași condiții, nu le este permis de către Legea nr. 284/2010 să obțină același nivel de salarizare, precum ceilalți colegi.

4.1.8. Petenții anexează la memoriu următoarele înscrisuri (filele 3 – 22):

- Decizia I.C.C.J. nr. 1082013;
- Răspunsul M.M.F.P.V.P.S., al M.F.P. transmise angajatorului, cu privire la promovarea funcționarilor publici în trepte de salarizare;

- Nota D.L.D.C. din cadrul C.S.M. nr. 757, 766/2014 prin care s-a apreciat că există o discriminare indirectă între funcționarii publici, izvorâtă din lege.

4.1.9. Prin concluziile scrise exprimate, înregistrate la C.N.C.D. cu nr. 1.378/23.02.2015, respectiv 1.422/24.02.2015 (filele 62 – 85 la dosar), petenții se pronunță cu privire la excepțiile invocate din oficiu de către C.N.C.D. în cadrul ședinței de audieri, după cum urmează:

- Raportat la excepția de necompetență materială în ceea ce privește înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării, precum și cu privire la solicitarea de a obliga reclamații de a întreprinde demersuri pentru a reveni la reglementările anterioare, raportat la salarizarea funcționarilor publici, petenții precizează că doresc emiterea de către C.N.C.D a unei hotărâri cu caracter de recomandare pentru a înlătura situația discriminatorie creată în cadrul aceleiași categorii profesionale.
- Raportat la excepția de necompetență materială a C.N.C.D. cu privire la prevederile legale, presupus discriminatorii, de modificare a Legii funcționarilor publici în ceea ce privește treptele de salarizare, în conformitate cu Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008, petenții doresc să reitereze faptul că solicitarea acestora nu a fost de a anula ori refuza aplicarea unor acte normative cu putere de lege. Aceștia precizează că au solicitat armonizarea legislației în cauză (Legea nr. 284/2010, Legea nr. 285/2010, Ordinul nr. 42/77/2011, O.U.G. nr. 84/2012, O.U.G. nr. 103/2013) cu principiul egalității în raporturile de muncă, și nu modificarea Legii funcționarilor publici. Petenții doresc să precizeze că prin demersul lor la C.N.C.D., au urmărit confirmarea soluției adoptate de către Plenul C.S.M. în ședința din data de 15.05.2014, când s-a hotărât sesizarea Ministerului Justiției cu propunerea de modificare a Legii – cadru nr. 284/2010, în sensul revenirii la soluția reglementărilor anterioare care prevedeau stabilirea salarizării funcționarilor publici atât pe grade profesionale, cât și pe trepte de salarizare în cadrul fiecărui grad profesional. Astfel, deși prin punctele de vedere, reclamații confirmă faptul că problemele de discriminare salarială vor fi eliminate la momentul aplicării sale în integralitate, totuși, până la acel moment, salarizarea funcționarilor publici este discriminatorie. Petenții precizează că la momentul formulării concluziilor, instituția angajatoare întreprinde unele demersuri pentru adoptarea unor soluții care să reglementeze salarizarea funcționarilor publici într-un mod unitar (atașat).
- Raportat la excepția de necompetență materială a C.N.C.D. față de interpretarea și aplicarea legii, aspect ce intră în sfera de competență a instanțelor de judecată, petenții doresc să reamintească principiul reglementat de dreptul constituțional, potrivit căruia scara ierarhică a actelor normative precizează că legea fundamentală este Constituția,

după care urmează ca importanță – legile organice, legile ordinare, decretul, ordonanțele, ordonanțele de urgență, hotărârile de guvern etc., dar și regula potrivit căreia dacă o lege ordinară ar contrazice o lege organică, atunci va fi judecată ca fiind contrară Constituției. Astfel, petenții precizează că Legea nr. 284/2010 este o lege ordinară, Legea nr. 188/1999 este o lege organică, Constituția fiind superioară ambelor. De asemenea, soluția criticată de petenți, adoptată de guvern prin O.U.G. nr. 84/2012, O.U.G. nr. 103/2013, O.U.G. nr. 83/2014 (referitoare la încadrarea funcționarilor publici nou încadrați sau promovați la treapta 3 începând cu anul 2010), după ce inițial a fost introdusă prin Ordinul nr. 77/2011, contravine regulilor instituite de materia dreptului constituțional. Iar pe lângă contrazicerea principiilor și a drepturilor reglementate prin Constituție, Ordinul nr. 77/2011 adaugă la lege (conform Deciziei I.C.C.J. nr. 108/2013), chiar contrazice dispozițiile art. 2 din Legea nr. 285/2010, respectiv art. 3, lit. b și c din Legea nr. 284/2010.

4.1.10. În ceea ce privește solicitarea de clarificare a criteriului aflat la baza tratamentului diferențiat, petenții doresc să facă următoarele precizări:

- Diferențele salariale survin între funcționarii publici care au fost încadrați și promovați înainte de anul 2009, aceștia având un salariu mai mare, față de cei încadrați sau promovați după anul 2010 care nu au nici măcar vocația de a obține același nivel salarial.
- Totuși, există cazuri în care încadrarea funcționarilor publici la treapta 3 și menținerea acestui nivel salarial nu se aplică (transferul funcționarului reglementat de art. 90 din Legea nr. 188/1999, mutarea pe o altă funcție publică conform art. 90 din Legea nr. 188/1999, transformarea posturilor ocupate din cadrul unei instituții publice din personalul contractual în funcție publică, conform art. 56 lit. e) din Legea nr. 188/1999, astfel cum a fost și cazul în cadrul instituției anagajatoare a petenților, fapt relevat prin Hotărârea Plenului C.S.M. nr. 1291/2013). Astfel, persoanele care ocupau acele posturi au fost încadrate în funcția publică la nivelul treptei 1 de salarizare, pe când o parte dintre petenți, care au promovat concursul de promovare în grad, au fost încadrați la nivelul treptei 3 de salarizare. Prin urmare, petenții reiterează faptul că singurii funcționari publici defavorizați sunt cei nou încadrați sau promovați. Neconcordanțe sunt și în alte cazuri, cum ar fi cazul unui funcționar public transferat dintr-o instituție în alta, al unui funcționar public mutat temporar de pe o funcție publică pentru care încadrarea salarială este la nivelul treptei 3 pe o altă funcție publică pentru care încadrarea salarială în schema de posturi este la nivelul treptei 1, acesta va beneficia de această salarizare cât este mutat pe această funcție, dar și dacă se va muta înapoi pe funcția inițială (care se află pe treapta 3 de salarizare), adică va păstra salarizarea mai favorabilă, situație care poate fi considerată în sine o promovare.

- Petenții consideră relevantă în cauză și descrierea salarizării actuale a funcționarilor publici, raportată la salarizarea ce se efectua în anul 2009, iar în paralel, salarizarea actuală a personalului contractual din cadrul C.S.M. din care rezultă că în ciuda prerogativelor de putere publică specifică funcției publice, aceasta este remunerată inferior față de poziția ocupată de personalul contractual.
- Cu toate că petenții au promovat în funcție (în 2011 în grad principal, iar în 2014 în gradul superior), salarizarea s-a stabilit la nivelul treptei 3 de salarizare, deși au avut aceleași atribuții cu cele ale colegilor funcționari publici care au promovat în aceleași grade, anterior anului 2009.
- Petenții doresc să reitereze faptul că însuși al treilea reclamat recunoaște în mod indirect la finalul punctului de vedere că există o situație discriminatorie în cazul analizat.
- Petenții mai subliniază și faptul că intenția legiuitorului inițială a fost în sensul de a nu reține prevederea referitoare la treapta 3 de salarizare în Legea nr. 284/2010, respectiv Legea nr. 285/2010. Astfel, legiuitorul, prin art. 2 din Legea nr. 285/2010, nu a stabilit distinct treapta de salarizare, soluția discriminatorie fiind aplicată prin prisma Ordinului comun nr. 77/2011 a ministrului M.F.P.S.P.V și al M.F.P. prin care au fost aprobate normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010, ulterior fiind preluată prin O.U.G. nr. 84/2012, O.U.G. nr. 103/2013, O.U.G. nr. 83/2014.
- Raportat la jurisprudența Curții Constituționale invocată de cel de-al treilea reclamat, petenții remarcă că acestea nu sunt incidente în cauză întrucât vizează aspecte diferite. În urma analizei ambelor decizii, petenții constată că au fost respinse criticile formulate de un grup de deputați / o persoană fizică, asupra unor dispoziții ale Legii – cadru nr. 284/2010, referitoare la o critică de neconstituționalitate extrinsecă privind legea în ansamblul ei, sub aspectul procedurii de adoptare, cât și o critică de neconstituționalitate intrinsecă, ce privește prevederile art. 1 alin. 2, art. 4, art. 10 alin. 1, art. 14, art. 22 alin. 1 și 2, art. 33 alin. 1, art. 37 alin. 1 și 3 conturat în prima decizie, respectiv la regimul preferențial prevăzut pentru unele categorii socio – profesionale prin acordare a unui număr mai mare de clase de salarizare raportat la vechimea în muncă, conturat în cea de-a doua decizie.
- Raportat la aspectele invocate de primul reclamat, petenții revin asupra lipsei prevederii referitoare la treapta 3 din Legea nr., 284/2010 și inserarea ei prin Ordinul comun nr. 77/2011, adăugând drept argument Decizia I.C.C.J. nr. 108/2013 pronunțată în dosarul nr. 733/84/2012. De asemenea, petenții semnaleză faptul că însuși reclamatul a invocat în finalul punctului de vedere discriminarea

funcționarilor publici care erau încadrați și promovați anterior anului 2009 la treapta 3 de salarizare, în situația în care cei care urmau a fi încadrați și promovați după anul 2010 ar fi fost încadrați direct la nivelul treptei 1 de salarizare.

- Astfel, reclamații doresc să sublinieze faptul că solicită reintroducerea treptelor de salarizare până când Legea nr. 284/2010 se va aplica în integralitatea sa. Discriminarea nu poate fi apreciată numai într-un anume sens.

4.1.11. Petenții atașează următoarele înscrisuri:

- Situația salariilor personalului contractual vs funcționar public;
- solicitarea petenților nr. 21991/07.10.2014
- contestația nr. 1/27156/2014 la decizia de salarizare, precum și răspunsul C.S.M. nr. 27156/2014
- solicitarea petenților de oferire de clarificări din partea A.N.F.P. referitor la interpretarea art. 111 din Legea nr. 188/1999 și răspunsul A.N.F.P. nr. 43460/2014;

4.1.12. Petenții aduc completare la concluziile scrise, cu fundamentarea juridică pe argumentele legale incidente în cauză, precum și cu solicitarea adresată C.N.C.D. în sensul emiterii unui punct de vedere de specialitate, în măsura în care se va aprecia că nu poate fi emisă o hotărâre în cauză.

4.2. Susținerile reclamațiilor

4.2.1. Susținerile Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și persoanelor Vârstnice

4.2.1.1. Reclamatul, prin **adresa nr. 5242/RP/2014**, înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 18.891/07.11.2014** (filele 27 – 30 din dosar), respectiv **18.978/11.11.2014** (filele 31 – 34 la dosar) formulează un punct de vedere cu privire la solicitările petenților.

4.2.1.2. Primul reclamat precizează că, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. 3 din O.U.G. nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, încadrarea și promovarea funcționarilor publici se face la nivelul treptei 3 de salarizare utilizate în anul 2010, acest aspect fiind prevăzut și în legislația anterioară, după cum urmează:

4.2.1.3. În anul 2009, promovarea și angajarea funcționarilor publici s-a făcut la treapta 3 de salarizare, conform art. 6 alin. 2 din O.G. nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale

funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare.

4.2.1.4. În anul 2010, Legea – cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice prevedea la art. 30 alin. 3 că „reîncadrarea personalului se face corespunzător tranșelor de vechime în muncă și pe funcțiile corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale avute în luna decembrie 2009”, păstrându-și nivelul de salarizare avut în anul 2009, respectiv funcționarii publici care în anul 2009 au avut nivelul de salarizare la treapta 3 de salarizare, și-au păstrat acest nivel și ulterior.

4.2.1.5. În anul 2011, potrivit prevederilor Legii – cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, treptele de salarizare au fost eliminate în virtutea principiului acestei legi – cadru conform căruia fiecare funcție trebuie să aibă 3 grade profesionale, pentru a putea exista o promovare în mod echitabil pentru întreg personalul din sistemul bugetar.

4.2.1.6. Prevederea reclamată de petenți, conform căreia nivelul de salarizare în plată pentru funcții similare, în cazul funcționarilor publici nou – încadrați sau promovați, este cel corespunzător treptei 3 de salarizare utilizate în anul 2010, se regăsește în Ordinul nr. 42/77/2011 al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului finanțelor publice, ordin comun care reglementează normele metodologice de aplicare a Legii cadru nr. 285/2010 (astfel cum este prevăzut la art. 17).

4.2.1.7. Aceeași prevedere a fost preluată și în anul 2012 prin Legea nr. 283/2011, în anul 2013 prin O.U.G. nr. 84/2012 și anul 2014, prin O.U.G. nr. 103/2013, rațiunea acesteia fiind evitarea creării unei discriminări între funcționarii publici care erau încadrați și promovați înainte de anul 2009 la treapta 3 de salarizare și funcționarii publici care urmau a fi încadrați și promovați după anul 2010, fără a utiliza restricția de treapta 3 de salarizare.

4.2.1.8. Primul reclamat învederează că odată cu aplicarea integrală a prevederilor Legii – cadru nr. 284/2010, pentru fiecare funcție, grad / treaptă profesională și gradație va exista o singură clasă de salarizare și un singur nivel al salariului de bază, discrepanțele fiind astfel eliminate.

4.2.1.9. Prin concluzii scrise, cu nr. 5503/RP/21.11.2014, înregistrate la C.N.C.D. cu nr. 19.540/25.11.2015 (filele 44 – 47 la dosar), primul reclamat consideră întemeiată excepția de necompetență materială a C.N.C.D. invocată din oficiu, raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 997/07.10.2008 prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. 3 din O.G. nr. 137/2000, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă C.N.C.D. competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

4.2.1.10. Astfel, reclamatul apreciază că dispozițiile unei legi, ordonanțe de urgență, reclamate ca având efect discriminatoriu, nu pot face prin ele însele, obiectul unei sesizări întemeiate pe O.G. nr. 137/2000, ci doar al unei excepții de neconstituționalitate, a cărei soluționare este de competența Curții Constituționale, potrivit art. 146 lit. d) din Constituția României.

4.2.1.11. În opinia reclamatului, atribuțiile C.N.C.D. și controlul exercitat de acesta nu privesc modul de reglementare a unor relații sociale stabilite prin legi ori alte acte normative, iar discriminarea nu se raportează decât la modalitatea de aplicare a unor dispoziții legale și nu la examinarea soluțiilor legislative alese de legiuitor.

4.2.1.12. Raportat la fondul cauzei, reclamatul învederează că și menține susținerile anterioare formulate prin punctul de vedere depus la dosar, cu mențiunea că legalitatea Ordinului comun nr. 42/77/2011 privind aprobarea Normelor Metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010 s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție în mai multe dosare în care soluțiile pronunțate au fost favorabile, instanța respingând excepțiile de nelegalitate (Decizia Î.C.C.J. – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal nr. 4910/10.03.2013 în dosarul nr. 7975/1/2012, Decizia nr. 6003/28.06.2013 în dosarul nr. 3880/40/2011).

4.2.1.13. De asemenea, reclamatul face referire și la faptul că instanțele judecătorești din țară, respectiv curțile de apel nu au o practică unitară în ceea ce privește excepțiile de nelegalitate a prevederilor art. III lit. b) din Ordinul nr. 42/77/2011 privind aprobarea Normelor Metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2011.

4.2.1.14. Reclamatul anexează Decizia Î.C.C.J. – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal nr. 4910/10.03.2013, respectiv Decizia nr. 6003/28.06.2013.

4.2.2. Susținerile Agenției Naționale a Funcționarilor Publici

4.2.2.1. Cel de-al treilea reclamat exprimă un punct de vedere raportat la susținerile petenților prin răspunsul cu nr. 46541/12.11.2014, înregistrat la C.N.C.D. cu nr. 19.356/18.11.2014 (fila 43 la dosar).

4.2.2.2. Astfel, cel de-al 3-lea reclamat face precizarea că aspectele considerate ca fiind discriminatorii nu sunt asociate modului de aplicare a prevederilor Legii nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ci privesc înseși prevederile acestui act normativ. Prin urmare, reclamatul consideră că, fiind vorba de aspecte care țin de reglementare, analiza acelor prevederi legale din această perspectivă ar putea fi analizată în alt context și printr-o altă procedură.

4.2.2.3. În subsidiar, reclamatul face referire la jurisprudența Curții Constituționale care a decis că nu orice diferență de tratament semnifică, în mod

automat, încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. 1 din Constituție sau a celor convenționale relative la interzicerea discriminării.

4.2.2.4. Reclamatul precizează că, la data intrării în vigoare a Legii nr. 284/2010, au fost conservate drepturile de natură salarială existente la acel moment. În acest sens, prin trimitere la jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 1658/2010), reclamatul susține că s-a reținut că prin acest act normativ se are în vedere „*conversia de la sisteme de salarizare neomogene la unul unitar pentru tot personalul plătit din fonduri publice, respectiv plasarea acestui personal pe diferite trepte de salarizare de la 1 la 110, la care se aplică un coeficient de ierarhizare corespunzător de la 1,00 la 15,00*”. Prin urmare, reclamatul apreciază că întârzierile în aplicarea unor norme nu pot fi considerate cauze de discriminare.

4.2.2.5. De asemenea, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat cu privire la dispozițiile Legii nr. 284/2010, reținând prin diversele decizii (cu titlu de exp. Decizia nr. 166/2013) faptul că, în realitate, autorii acestor excepții de neconstituționalitate „*solicită modificarea dispozițiilor de lege criticate, fapt ce excedează controlului Curții Constituționale*”.

4.2.2.6. În finalul punctului de vedere emis, cel de-al treilea reclamat susține că a întreprins demersuri către M.M.F.P.S.P.V., inițatorul Legii nr. 284/2010, cu solicitarea de a se avea în vedere identificarea unor soluții de reglementare a situațiile prezentate.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director constată că din anul 2009 s-a schimbat legislația privind încadrarea în diferite trepte ale funcționarilor publici, ceea ce a dus la existența unor diferențe salariale între persoane angajate în diferite perioade de timp.

5.2. Colegiul director admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu cu privire la înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării, precum și cu privire la solicitarea de a obliga reclamații de a întreprinde demersuri pentru a reveni la reglementările anterioare, conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor** arătând că doar instanțele de judecată pot stabili astfel de obligații, conform **O.G. nr. 137/2000** C.N.C.D. este un organ administrativ juridic care aplică amenzi contravenționale în situația constatării unei discriminări.

5.3. Privind aplicarea legii în domeniul diferitelor trepte și al salarizării funcționarilor publici, Colegiul director admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor**, arătând că fondul problemei este interpretarea și aplicarea legii, aspect ce intră în sfera de competență exclusivă a instanțelor de judecată. Conform probelor din dosar instanțele de judecată au dat interpretări diferite, astfel doar Înalta Curte de Casație și Justiție, având rol

regulator în situația jurisprudenței diferite, are competența de a da o interpretare unitară a legislației în domeniu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu cu privire la înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării, precum și cu privire la solicitarea de a obliga reclamații de a întreprinde demersuri pentru a reveni la reglementările anterioare, conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor**;

2. Admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu cu privire la aplicarea legii în domeniul diferitelor trepte și al salarizării funcționarilor publici, conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor**,

3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – MEMBRU

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE FLORIN PETRE – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 10.06.2014

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: C.M.I. (cap. I-IV)
I.H. (cap. V)